

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2006-792-0338
Dok.: AFO40117

Besvarelse af spørgsmål nr. 25 af 15. december 2006 (omtrykt 20. december 2006) fra Folketinget – Det Politisk-Økonomiske Udvalg (PØU alm. del).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes redegøre for, i hvilket omfang det skal anføres på regnskaberne for et politisk parti, når en virksomhed, en organisation eller lignende har stillet lokaler til rådighed for et politisk parti – enten gratis eller for en pris under det normale markedsniveau. Hvordan afgøres det om den gratis eller reducerede brug af lokaliteterne udgør en værdi, som overstiger 20.000 kr., og som derfor bør fremgå af det politiske partis regnskab?”

Svar:

1. Reglerne om politiske partiers regnskaber mv. er fastsat i lov om private bidrag til politiske partier og offentliggørelse af politiske partiers regnskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1123 af 24. oktober 2006.

Det fremgår af lovens § 3, stk. 1, at partier, der har været opstillet til det senest afholdte valg til Folketinget eller Europa-Parlamentet, skal aflægge regnskab over partiets landsorganisations indtægter og udgifter.

Med hensyn til, hvilke indtægtstyper der skal medtages i regnskabet, er det i lovens § 3, stk. 1, bestemt, at regnskabet skal indeholde oplysning om bl.a. tilskud fra private personer og tilskud fra internationale organisationer, kollektive private sammenslutninger, faglige organisationer, erhvervsorganisationer, erhvervsvirksomheder, fonde og foreninger.

Det fremgår endvidere af lovens § 3, stk. 2, at såfremt et parti i regnskabsåret fra samme private tilskudsyder har modtaget et eller flere tilskud, der tilsammen overstiger 20.000 kr., skal tilskudsyderens navn og adresse fremgå af regnskabet. Regnskabet skal endvidere indeholde oplysning om den samlede størrelse af eventuelle anonyme tilskud og oplysning om størrelsen af hvert enkelt anonymt tilskud på mere end 20.000 kr. Bestemmelsen i § 3, stk. 2, blev indsat ved lov nr. 394 af 14. juni 1995.

2. Den nærmere betydning af tilskudsbegrebet i lovens § 3 blev omtalt under Folketingets behandling af L 234, som lå til grund for lovændringen i 1995. Følgende fremgår således af Justitsministeriets besvarelse den 19. maj 1995 af spørgsmål nr. 66, 90, 91 og 97 stillet af Folketingets Udvalg for Forretningsordenen (FT 1994-95, tillæg B, spalte 903 f.):

”(....)

2. Efter Justitsministeriets opfattelse er det vanskeligt på en udtømmende måde præcist at angive, hvilke former for privat partistøtte, som ydes på anden måde end ved pengebeløb, der er omfattet af lovens tilskudsbegreb. Det bemærkes herved, at det ikke er usædvanligt, at lovgivningen anvender udtryk, hvis anvendelsesområde ikke kan fastlægges præcist i abstrakte vendinger, men som må forstås i lyset af, hvad sædvanlig sprogbrug, formålet med reguleringen, praksis på området, anvendelsen af tilsvarende udtryk på beslægtede områder m.v. tilsiger. Det overlades herefter til de berørte parter og i sidste instans de retsanvendende myndigheder på grundlag af de nævnte fortolkningsfaktorer i de konkrete tilfælde at fastlægge, hvilke forhold der er omfattet af den pågældende bestemmelse. [...]

Nogle vejledende kriterier med henblik på afgrænsningen af tilskudsbegrebet vil dog efter Justitsministeriets opfattelse kunne opstilles. Disse kriterier må lægges til grund ved bedømmelsen af de mere konkrete spørgsmål, som udvalget har stillet, herunder f.eks. vedrørende støtte i form af udlån af videoudstyr og indrykning af annoncer i pressen.

3. I vurderingen af, om en støtte i form af andet end pengebeløb har karakter af tilskud i lovens forstand, må bl.a. indgå, om der er tale om en ydelse, der sædvanligvis opgøres i penges værdi.

Er der f.eks. tale om en ydelse, som den, der leverer ydelsen, normalt tager betaling for som led i en erhvervsmæssig virksomhed, eller må ydelsen på en anden måde siges at substituere et pengebeløb, taler det for at betragte ydelsen som tilskud i lovens forstand. Er der tale om tilskud i lovens forstand, må støtten efter Justitsministeriets opfattelse i almindelighed medtages i regnskabet med den værdi, støtten har for partiet, dvs. med et beløb svarende til, hvad partiet på sædvanlige vilkår ellers kunne have betalt for ydelsen.

Er der på den anden side tale om en personlig arbejdsindsats ydet af medlemmer og bekendte, som udføres frivilligt og ulønnet, f.eks. ophængning af plakater i forbindelse med valgkamp, foreligger der ikke en støtte, der er tilskud i lovens forstand. Det samme må formentlig gælde ved privates gratis udlån af lokaler og genstande, i det omfang de pågældende private ikke driver erhvervsmæssig virksomhed af den pågældende art.

Også andre hensyn vil kunne tillægges betydning, herunder praktiske hensyn.

F.eks. vil et krav om, at annonceudgifter, rabatter og lignende, der afholdes eller ydes af private skal medtages i regnskabet, være forbundet med en række praktiske problemer, idet man næppe kan forlange, at et politisk parti f.eks. under en valgkamp skal have nøje kendskab til enhver annonce, som måtte blive indrykket i dags- eller ugepressen, og som udtrykker støtte til partiet.”

3.1. Spørgsmålet om, hvorvidt det skal anses for tilskud i lovens § 3's forstand, hvis en virksomhed, organisation eller lignende stiller lokaler til rådighed for et politisk partis landsorganisation, kan ikke besvares generelt, men vil afhænge af en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

I denne vurdering vil det – jf. ovenfor under pkt. 2 – bl.a. indgå, om der er tale om en ydelse, som sædvanligvis opgøres i penges værdi. Det vil i den forbindelse bl.a. have betydning, om der er tale om en ydelse, som den, der leverer ydelsen, normalt tager betaling for som led i en erhvervmæssig virksomhed.

Som nævnt ovenfor under pkt. 2 vil privates gratis udlån af lokaler formentlig ikke være et tilskud i lovens forstand, hvis de pågældende private ikke driver erhvervmæssig virksomhed af den pågældende art. Omvendt kan privates gratis udlån af lokaler (eller til en pris under det normale markedsniveau) være et tilskud i lovens forstand, hvis de pågældende private normalt tager betaling for ydelsen som led i en erhvervmæssig virksomhed.

3.2. I det omfang udlån af lokaler skal betragtes som tilskud i lovens forstand, er det i forarbejderne til loven antaget, at støtten i almindelighed må medtages i regnskabet med den værdi, støtten har for partiet, dvs. med et beløb svarende til, hvad partiet på sædvanlige vilkår ellers kunne have betalt for ydelsen, jf. ovenfor under pkt. 2.

I det omfang støttens værdi overstiger 20.000 kr. og ydes af samme private tilskudsyder, skal tilskudsyderens navn og adresse fremgå af regnskabet, jf. lovens § 3, stk. 2. Hvis støtten ikke overstiger 20.000 kr., vil tilskudsyderens identitet ikke skulle anføres i regnskabet, men selve beløbets størrelse vil skulle medregnes ved opgørelsen af størrelsen af de samlede private tilskud.